

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu

Akademický rok 2008 – 2009

Osobní údaje

Jméno a příjmení studenta	Iveta Hrazdírová
E-mail	hrazdirova@volny.cz
Domácí VŠ	Univerzita Karlova v Praze
Domácí fakulta	Pedagogická fakulta
Obor studia	Český jazyk – Francouzský jazyk
Hostitelská země	Lucembursko
Hostitelská VŠ	Université du Luxembourg
Délka pobytu / Datum od-do:	4 měsíce / únor 2009 – červen 2009

Souhlasím s uveřejněním této zprávy na internetových stránkách DZS MŠMT.

Souhlasím s uvedením jména u mé zprávy.

Souhlasím s uvedením e-mailové adresy u mé zprávy.

Vlastní text

Letošní letní semestr, tedy od února do června 2009, jsem měla možnost strávit v Lucemburském velkovévodství. Bylo mi přiznáno vládní stipendium, abych na tamní univerzitě mohla dokončit svou diplomovou práci s názvem *Jazyková politika v Lucembursku*. Ještě než jsem odjela do Lucemburska, předem jsem si podle internetových stránek univerzity vybrala obor, který byl tématu mé práce nejbližší, a řádně prozkoumala, co mě čeká a nemine. Jako na každé jiné univerzitě i na tu v Lucemburku jsem se musela zapsat přes internet. Není to však nic složitého a díky dobré komunikaci s tamním studijním oddělením to byla jen otázka chvilky.

Co se týče ostatních formalit, které je potřeba zařídit před odjezdem, není to nic, co by člověka organizačně vyčerpalo. Lucembursko je v Evropské unii, přeci jen ne tak daleko, a tak si stačí zaplatit pojištění (v tomto případě doporučuji roční od ISIC) a koupit si jízdenku či letenku. Bohužel se výběr autobusových linek, které do Lucemburku jezdí, zredukoval jen na Student Agency, ale dostatečně to kompenzuje možnost letět Ryanairem do Hahnu a tam odtud autobusem do Lucemburku (cena je srovnatelná s autobusovou jízdenkou).

Po příjezdu do Lucemburku vedly mé první kroky na univerzitu, kde jsem si vyzvedla klíče od koleje. Vše už bylo připravené, od ministerstva rezervované, prostě žádný problém.

Dál bylo zapotřebí absolvovat prezenční zápis, kde jsem dostala zdarma studentskou průkazku (za 25E na semestr k tomu lze připlatit jízdné na veškerou dopravu po Lucembursku) a dobíjecí kartičku do univerzitní menzy, kterou mimochodem vřele doporučuji! Za 4,60E menu obsahující hlavní jídlo, dezert a salát v krásném prostředí univerzity. Jakmile byly všechny tyto drobnosti vyřízené, vydala jsem se na kolej. Byla sice trochu vzdálená od Lucemburku (asi 20minut vlakem, který jezdí každou půlhodinu), ale za to krásná :-). Bydlela jsem sama ve velkém pokoji, na patře jsme bydleli jen čtyři a dělili se o dvě koupelny. K dispozici jsme také měli dvě kompletně zařízené kuchyně a prádelnu. Celkově nás na koleji bylo zhruba 25, ale nikdy jsme se v kuchyni netlačili a často jsme o sobě ani nevěděli ;-)

V Lucembursku nemá člověk problém se zabydlením. Je to země malinká a co do přírody a historie hodně podobná té naší. Hned jsem se tam cítila skoro jako doma. V čem však velkovévodství naší republiku přechnívá, je přístup ke studentům. Na téměř veškeré kulturní akce pořádané městem či univerzitou platí snížené či žádné vstupné pro studenty. V rámci univerzity funguje také kulturní klub, který zajišťuje studentům např. hodiny cvičení, plavání, vstupenky na koncerty do tamní filharmonie, poznávací výlety. A to vše zdarma!!! V každé ze tří fakult jsou špičkově vybavené počítačové místnosti s tiskárnou, takže si člověk klidně může přijít vytisknout seminární práci do školy. Veškeré přístupy do knihoven či mediátek jsou pro studenty také zdarma. Zkrátka a dobře Lucembursko je pro studenty hotový ráj :-)

Finanční otázku jsem v průběhu celého pobytu opravdu neřešila. Vládní stipendia jsou velmi štedrá a odpadne-li navíc člověku starost s tím, zda bude mít peníze na kolej (hradí ji lucemburská strana), může si i občas něco dopřát. Lucemburská pošta navíc nabízí bezplatné zařízení účtu, kam mi pravidelně každý měsíc ministerstvo posílalo peníze, tak jsem si je alespoň nemusela schovávat pod polštář :-)

Zdávalo by se, že bylo vše perfektní a bez chyby. A taky že bylo! Během celého pobytu jsem se nesešla s jediným problémem. Lucemburská strana měla vše do nejmenšího detailu promyšlené a zajištěné. Jediné, co bylo zdlouhavé a někoho by to mohlo hned v počátcích odradit, bylo prvotní vyjednávání o možnosti studia na univerzitě. Lucemburská strana totiž vyžaduje předložení akceptačního dopisu lucemburské univerzity. A na vlastní kůži jsem poznala, jak náročné to může být. Proto bych všem dala jednu radu na závěr: nenechat se odradit, vydržet a raději komunikovat se studijním oddělením či sekretariátem dané katedry, než s konkrétními profesory.